

Recensie: Alvaro Soler**1/2

La Madeleine Brussel
maandag 6 maart 2017



foto © Gracia Live

Recensie:

Too little too late. Dat was het eerste optreden van Alvaro Soler op een Belgisch podium. De Spaans-Duitse zanger die twee jaar geleden doorbrak met de zomerhit 'El mismo sol', goed voor goud of 10 000 verkochte stuks in Vlaanderen en op 6 januari van dit jaar met zijn tweede single 'Sofia' platina haalde ofwel 20 000 verkochte stuks, bracht in La Madeleine een weinig inspirerend optreden. Heel wat midtempo nummers stak ie in de set die een opvallend magere muzikale omlijsting meekregen en die het vooral moesten hebben van de marimba. Hoewel heel wat bakvissen in het publiek het optreden kennelijk wel van begin tot einde goed vonden (liefde maakt niet alleen blind maar ook doof blijkbaar) ergerden wij ons dood aan zo veel opeengestapelde clichés en een zanger die wel erg praatziek was. Opvallend veel Nederlandstaligen waren er in de zaal overigens en voor een van de zeldzame keren dat we ze op een concert tegenkwamen, tekende zelfs Karrewiet van Ketnet present.

Digitale mengtafel crashtHet was erg spannend aan de mengtafel tijdens het optreden van Alvaro Soler. Niet in het minst omdat de digitale mengtafel was uitgevallen op het einde van het voorprogramma Alaska. De VRT kwam net een lijntje steken in de mengtafel maar echt veel kwam er op dat moment niet bij hun geluidsman binnen. Mocht dat voorval zich opnieuw hebben voorgedaan tijdens het hoofdprogramma, zou dat de sfeer de kiem in smoren. Gelukkig voor de geluidstechnicus hield de mengtafel stand, al moest ie bij de start van de show verschillende keren het volume van de leadzang bijstellen omdat de micro meermaals, net zoals bij het voorprogramma overigens, begon te fluiten. Bruno Mars 'Locked out of heaven' kregen we twee keer te horen voor het optreden startte en meteen ook na het optreden van Alvaro Soler. Dat zorgde overigens voor dolle pret tussen de man aan de monitormix en de geluidstechnicus die instond voor het zaalgeluid. De 'oe'-kreetjes gingen op en af. Tot het zaallicht rond negen uur doofde, groen licht het podium verlichtte en we krekkel- en andere nachteluiden hoorden als intro voor opener 'Animal'.

Magere muzikale begeleiding In 'La vida seguirá' horen we de marimba voor het eerst die avond doorklinken, maar het zal niet de enige keer zijn. Op den duur wordt het muzikale klankbed véél te voorspelbaar. 'Que pasa' krijgt dan weer een blokfluitbegeleiding mee terwijl Alvaro Soler het nummer mee op de bongo's van ritme voorziet. Het is vanaf 'Agosto' dat de magere muzikale begeleiding, wat eigen aan tienerpop ook, voor het eerst maar ook niet voor het laatst, opvalt en begint tegen te steken.

Oeverloos gelul Alvaro Soler praat maar en blijft maar praten tussen de nummers. Daardoor haalt ie constant de vaart uit zijn set (die er sowieso al nauwelijks is omwille van de vele midtempo nummers). Dat het publiek stil is en naar hem luistert, moedigt hem helaas net aan om zo veel te praten. 'Lucía' schreef ie voor zijn achttienjarige zus die haar eerste liefde had toen hij voor het eerst op tour was. Soler bleek geen fan van hem. Je voelde dat ie stiekem een soort jaloezie koesterde en moeite had om de band met zijn zus te zien verwateren. De grootmoeder van de artiest is van Antwerpen, en was volgens Soler aanwezig in La Madeleine. Ook zijn broer was er, maar zijn zus was terug aan het studeren. 5 weken mee op tour gaan, goed voor 24 shows, zou wat te veel zijn voor haar.

Naar verluidt voelt Soler zijn publiek ook beter aan wanneer hij er tegen kan praten tijdens een optreden. Dat veel praten tijdens een show moet kunnen, zag ie ooit bevestigd tijdens een concert van Michael Bubl . Het klopt dat Bubl  behoorlijk wat praat, maar die man heeft tenminste iets zinnigs te zeggen  n humor. Dat scheelt! Katten vs. honden Het is eens wat anders. Een artiest die zijn fans bevraagt of ze een kat dan wel een hond thuis hebben. In Brussel bleek die vraag uit te draaien op een fifty fifty. Alvaro Soler uitte zich als hondenliefhebber want 'Cats are not nice. They do whatever they want to' terwijl honden trouw zijn en je altijd positieve energie geven volgens hem. Al meteen verloor ie een deel van het publiek (de kattenliefhebbers nvdr.) dat ie dan maar probeerde terug te winnen door te stellen dat hij positieve energie in de zaal zou sturen.

Voor zijn hond Taro  " no kidding - bracht ie het gelijknamige nummer  " hoe origineel - akoestisch. Het werd meteen een inkakmoment van jewelste. 'Mi corazón', begeleid door ukelele en cajon, stapelde de clichés van het genre in no time op. Met stip was dat het meest slaapverwekkende nummer van de avond, daar kon het nabootsen van een trompet door Solers stem nog nauwelijks wat aan verhelpen. In 'Tuyo', een cover van Rodrigo Amarante die het nummer schreef voor de Netflixserie Narcos, deed ie dat nog eens dunnetjes over. Dan al viel ie voor de zoveelste keer in herhaling en we waren nog maar halfweg het optreden!

Flets Oorspronkelijk schreef Alvaro Soler zijn teksten niet in zijn moedertaal. Vreemd vond ie het dus toen ie uitgenodigd werd door producers in Berlijn om er in zijn eigen taal (Spaans) songs te schrijven en te zingen. Blijkbaar hebben de Duitsers hem weten te overhalen. Behoorlijk wat crewleden van Soler zijn overigens Duitstalig. 'El mismo sol' werd dus naar eigen zeggen een succes dat ie niet verwacht had en hij probeert dan ook het moment te vangen. Dat lijkt aardig te lukken, al kon de akoestische versie die hij bracht terwijl zijn muzikanten naast hem enkel in de handen klaptten, ons niet echt overtuigen. 4 akoestische nummers na elkaar in een set van 20, dat is gewoon te veel van het goede. Komt daarbij dat het merendeel van Solers nummers midtempo zijn, en je hebt meteen de verklaring waarom het optreden net voor de helft een zware dip kende en verzandde. Daar kwam pas op het einde verandering in tijdens het uptempo nummer 'Sofia' en 'Esta noche'. Vooral die eerste song, die het ook in de Vlaamse charts het beste deed totnogtoe, klonk opvallend rijker qua sound. De drums klonken steviger door en ook de andere instrumenten. Het was voor ons net het bewijs dat de rest van het optreden behoorlijk flets was.

Middelmatigheid De bakvissen in het publiek dachten daar  " uiteraard  " anders over. Zij riepen de twintiger luidkeels terug op het podium en stampten stevig met de voeten op de vloer die ervan begon te daveren. 'Alles heeft een reden. Finaal is het een goede.' klonk het wel erg optimistisch toen Alvaro Soler zijn eerste toegift 'El camino' aankondigde waarbij het batterijniveau van het merendeel van de smartphones in geen tijd zakte omdat de zaklampfunctie drie minuten aan een stuk werd aangezet. Drums en percussie stonden eindelijk garant voor de feestelijke tweede versie van 'El mismo sol' die iedereen wou horen en ook stevig meeklapte. Ook hier weer gold dat de song ver boven de middelmatigheid van de meerderheid aan live vertolkte nummers uitstak. Kortom: in La Madeleine zagen we waarom het debuutalbum 'Eterno Agosto' het moest stellen met een 38ste plaats als hoogste positie in de Vlaamse charts. Bakvissen bieden zich op een schoteltje aan Zondag had de groep een vrije dag in ons land. Verder dan een Ierse pub waren ze kennelijk niet geraakt omdat al de rest dicht was volgens de 26-jarige zanger... Na het optreden in la Madeleine bleven een drietal tienermeisjes hangen aan het podium waarop de percussionist aan de security teken deed dat ze bij de band hoorden en mee naar de bar mochten buiten de venue.   Some things will never change!

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd - kopij enkel bestemd voor persoonlijk gebruik
Herdistributie in eender welke vorm zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de auteur is verboden

This article and its picture is copyrighted - copy for personal use only

No (re)distribution in any way allowed without written permission of the author

De setlist:

Animal
Veneno
Volar
La vida seguirá
Que pasa
Eterno Agosto
Lucía
Taro
Mi corazón
Tuyo
El mismo sol
Si no te tengo a ti
Libre
Esperándote
Esta noche
Sofía
Tengo un sentimiento
El Camino
Cuando volverás
El mismo sol (reprise)